DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI

KUR'AN OKUMAYA GİRİŞ

TAYYAR ALTIKULAÇ
ŞEVKİ ÖZKAN
DEMİRHAN ÜNLÜ

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI

KUR'ÂN OKUMAYA GİRİŞ

(ALFABE)

7 . BASKI

BAŞBAKANLIK BASIMEVİ — ANKARA, 1978

Bu Alfabe, Diyanet İşleri Başkanlığı'nca **Tayyar Altıkulaç, Demirhan Ünlü ve Şevki Özkan**'dan teşkil olunan komisyon tarafından hazırlanmıştır.

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

«O'na (Kur'ân'a) ancak pâk olanlar dokunabilir.
O, âlemlerin Rabb'i tarafından indirilmiştir.»

el-Vâḳı'a: 79, 80

ÖNSÖZ

Bilhassa Kur'ân öğreticilerinin çok iyi bildiği bir gerçektir ki, son yıllarda yazılan Kur'ân alfabeleri yardımiyle Kur'ân okumayı kendi harfleriyle öğrenmenin güç bir iş olmadığı fikri kesinlikle anlaşılmış, yeni harflerle Kur'an öğretme ve okuma tezinin savunucuları da artık yok olmuştur. Çünkü bu fikri doğuran sebeb, Kur'an'ı kendi harfleriyle okumayı öğrenmenin güçlüğü anlayışı idi. Hatta bu anlayıştan ve önemli bir ihtiyacı karşılamak düşüncesinden hareket ederek yeni Türk harfleriyle mushaf basıp yayınlayanlar bile oldu.

Elinizdeki şu "Alfabe" ile, Allah kitabı Kur'ân'ı öğretme hizmeti zincirine —yeni bazı tecrübeler de dikkate alınarak— bir halka da biz eklemiş bulunuyoruz. Bu vesile ile öğreticilerin ve öğrencilerin, bazı noktalara dikkatlerini çekmek isteriz:

1) Bilindiği üzere her dilin en güzel fonetiği, o dili konuşan milletin ağzında görülür. Buna göre en güzel Türkçeyi Türklerin, Fransızcayı Fransızların, Arapçayı Arapların... konuştukları ve bu dillere ait en doğru seslerin yine aynı milletlerin ağzından çıkacağı bir gerçektir. Bu gerçeği ölçü olarak benimsediğimiz zaman görüyoruz ki: Arapça olan Kur'ân'ın okunuşunda fonetik itibariyle çok açık bir hatâ, memleketimizde yaygın haldedir. Bu hatâ, ötreli harflerin ve özellikle "*damme-i memdûde*"lerin (uzatılarak okunan ötreli harflerin), "*ü*" sesi ile ve çok ince olarak okunmasıdır. Halbuki incelik ve kalınlık harflerin mahreclerinde ve seslerinde gösterilecek, hareke de mutlaka "*u*" sesine ulaşılmış olacaktır. Buna göre, meselâ: وَ اَنْ ve الرَّسُوْلُ kelimelerinde görülen ötreli س ve ص harflerinin harekeleri ve medleri aynı doğrultuda olacak, bu harflerin incelik ve kalınlıkları, hareke ve medden önce mahreclerinde ve seslerinde belirtilecektir. Ashabdan bazılarına nisbet edilen meşhur bir söz şöyledir: "Kur'ân okuma işi, sonraki nesillerin bir öncekilerden devralacakları bir sünnettir"[1]. Bir önceki nesle baktığımız zaman görüyoruz ki, ne arap hâfızlarının, ne de meşhur ve ehil İstanbul hâfızlarının ağzından, meselâ: يَعْلَمُوْنَ derken "*ü*" sesi ile uzatılan ince bir "*mim*" sesi duymuyoruz. Öğreticilerin, yeni öğrenenler üzerinde bu konuda titiz davranmaları uygun olur.

2) Kur'ân okumayı öğrenme, güç bir iş olmamakla beraber, mutlaka öğreticiye ihtiyaç gösterir. Her ne kadar alfabelerde kelime-

[1] Bk. Ebû Şâme, el-Murşidu'l-Vecîz, s. 66/b, Lâleli ktp. nr. 3625.

lerin altlarına okunuşları yeni harflerimizle yazılmış ise de, bu yazılışlarla gerçek sesleri bulmak güç ve hattâ imkânsızdır. Bu bakımdan "Kendi kendine Kur'ân öğrenme" gibi alfabe reklâmlarına aldanmamalı ve bilhassa başlangıç devresinde, harflerin gerçek sesleriyle kulaklarımızı doldurduğumuz ve bu sesleri çıkarmaya ağzımızı alıştırdığımız güne kadar ehil kişilerden yararlanmalıdır.

3) Öğrenme işi düzenli bir programla yürütülmelidir. Buna göre, haftanın belirsiz günlerinde fakat çok zaman ayırmak yerine, her gün en az 35-40 dakikayı bu işe vermelidir. Bu takdirde görülecektir ki, 15-20 gün içinde Kur'ân okuma işi öğrenilmiş olacaktır. Artık bundan sonra mesele bol bol okumaya ve okuyuşta sür'at kazanmaya kalmıştır.

4) Tecvid ilmi ile meşgul olmaya herkesin vakti bulunmayabilir. Ve zaten herkesin bu ilmi bütün kaideleriyle öğrenmesi de zorunlu değildir. Böyle olunca alfabe çalışmasından Kur'ân'a geçenlere yaptırılan çalışmalarda pratik olarak bu kaidelere göre okuma alışkanlığı kazandırılmalıdır. Buna göre, meselâ: غَفُورٌ رَحِيمٌ derken "*ğafûrun rahîm*" şeklinde değil, "*ğafûrur rahîm*" diye okutulmalıdır.

5) Öğretici: harf, kelime veya âyetleri önce kendisi çok telâffuz etmeli, okumalı, sonra öğrenci aynen tekrar etmelidir. Seslerin doğru olarak kulağa dolması için bunun şart olduğu hatırdan çıkarılmamalıdır.

6) Elinizdeki bu "Alfabe" de kelimelerin altlarına Türk harfleriyle okunuşları da yazılırken bazı işaretler kullanılmış, bütün harflerin esreli okunuşları için de sadece "*i*" harfine yer verilmiştir. Esre için "ı" harfi hiç kullanılmamıştır. Buna göre, meselâ: ظِلَالٍ ve تُنْذِرَهُمْ kelimelerinin okunuşları "*tunzirhum*" ve "*ẓilâlin*" şeklinde yazılmış, "*z*" ve "*ẓ*" dan sonra "*i*" ye yer verilmiştir. Altlarındaki işaretlerle de bu harflerin incelik ve kalınlıklarına dikkat çekilmiştir. Bu işaretlere göre harflerin incelik veya kalınlığı belirtilecek ve fakat esre hareke, kalın harflerde de "*i*" sesi ile gösterilecektir. Ötreli bütün harfler için de "*u*" harfi kullanılmış, harflerin asıl seslerinin verilebilmesi için gerekli uyarı, işaretlerle yapılmıştır.

"K u r' â n O k u m a y a G i r i ş" in, yediden yetmişe kadar bütün Kur'ân öğrenenler için kolay olmasını ve hepimize Kur'ân yolunda ve hizmetinde feyizler lutfetmesini yüce Rabbimiz'den niyaz ederim.

9 Nisan 1972 **Tayyar ALTIKULAÇ**

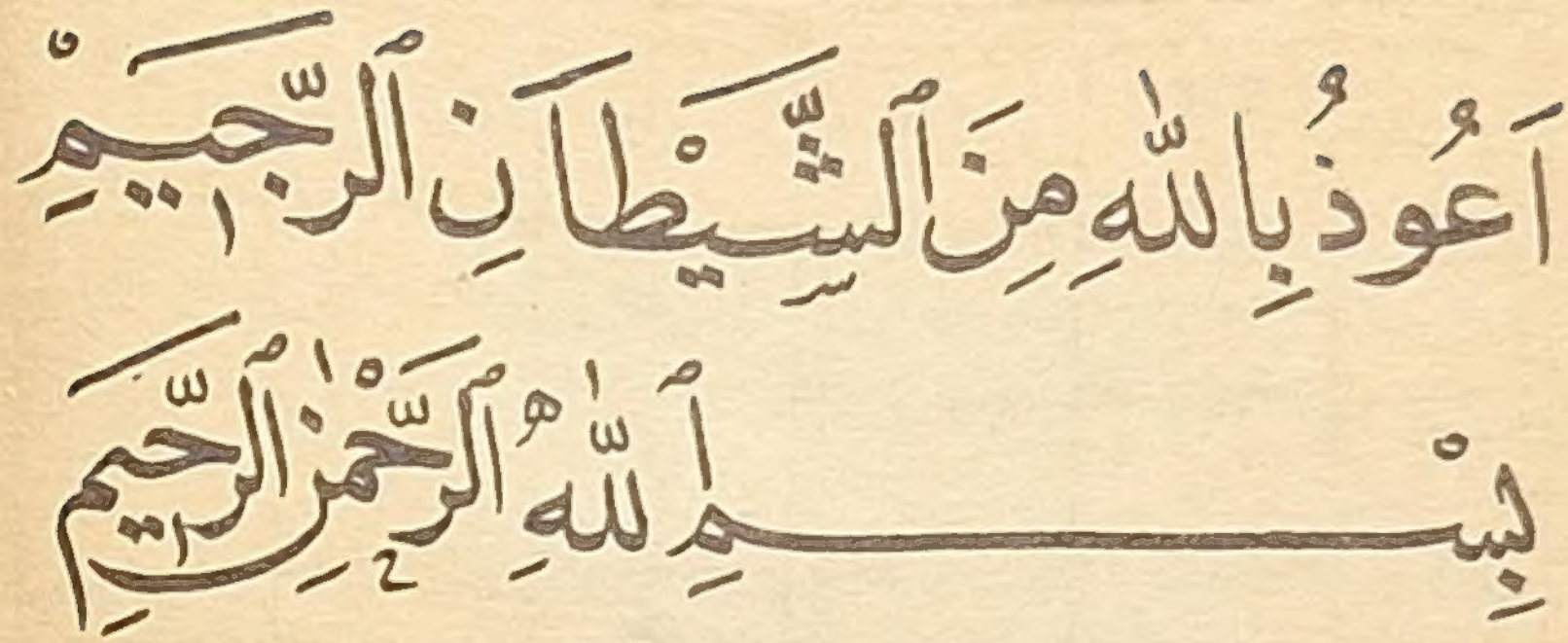

Birinci Ders

KUR'ÂN-I KERÎM ALFABESİ

Her dilin olduğu gibi, Arapça'nın ve Arapça olan Kur'ân-ı Kerîm'in de kendine mahsus bir alfabesi vardır. Bu alfabe 29 harften meydana gelmiştir ve sağdan sola doğru yazılıp okunur.

Kur'ân-ı Kerîm harfleri içinde, dilimizde sesi olmayan ve Türkçe alfabede karşılıkları bulunmayan harfler vardır. Öğrenciye kolaylık olmak üzere yazılan Türkçe okunuşlar, bu harflerin karşılığı olsun diye alfabemizin bazı harflerinin altına işaretler konmuştur. Ama, bu harflerin verecekleri en doğru sesler, bizzat öğreticinin ağzından ve okuyuşundan öğrenilecektir.

Arka sayfada; 29 harften meydana gelen Kur'ân alfabesini, basit olarak Kur'ân harflerinin – dilimizde söylendiği şekliyle – isimlerini ve Türkçe alfabemizde kabul edilen karşılıklarını göreceksiniz. Bu tablo üzerinde fazla durulmamalıdır. İleriki derslerimizde yavaş yavaş hepsi öğrenilecektir.

Kur'ân harflerinin yazılışı	Basit olarak isimleri	Kabul edilen karşılıkları	Kur'ân harflerinin yazılışı	Basit olarak isimleri	Kabul edilen karşılıkları
ا	Elif	e	× ط	Tı	ṭ
ب	Be	b	× ظ	Zı	ẓ
ت	Te	t			
			× ع	Ayın	ʿ
ث	Se	s̲			
			× غ	Ğayın	ğ
ج	Cim	c	ف	Fe	f
× ح	Ha	ḥ	× ق	Kaf	ḳ
× خ	Hı	ḫ	ك	Kef	k
د	Dal	d	ل	Lâm	l
ذ	Zel	z̲	م	Mim	m
× ر	Rı	r	ن	Nun	n
ز	Ze	z	و	Vav	v
س	Sin	s	ه	He	h
ش	Şın	ş	لا	Lâmelif	lâ
× ص	Sad	ṣ	ى	Ye	y
× ض	Dad	ḍ			

Açıklama :

1 – Alfabenin ilk harfi olan elif'in adı, harfleri seslendiren işaretlerden (harekelerden) birini alınca "hemze" olur ve bu takdirde (ء) şeklinde de yazıldığı görülür.

2– Harflerin isimleri olarak yandaki tabloda verilen kelimeler, dilimizde alışılageldiği şekliyledir. Fakat aslında Arap dilinde harflerin isimlendirilmeleri daha farklıdır. Meselâ; (ز) harfi, dilimizde "ze" diye bilinir. Aslı "zây" dır. Diğer bazı harfler için de bu böyledir.

Cenâb-ı Hak buyuruyor:

"Hiç şüphe yok ki bu kitap (Kur'ân), korunanlar için doğru yolun ta kendisidir." (el-Bakara, 2).

Allah'ın Rasûlü (S.A.S.) buyuruyor:

1 — "Sizin en hayırlılarınız, Kur'ân'ı öğrenen ve başkalarına da öğretenlerinizdir." (Sahîhu'l-Buhârî, VI, 108, İstanbul, 1315)

2 — "Kur'ân okuyunuz. Zira Kur'ân, kıyâmet gününde okuyanların karşısına şefaatçi olarak çıkar." (Muslim, I, 552, Kahire, 1955).

İmam Gazâlî diyor ki:

Kur'an bir ışıktır. Hataya düşmekten kurtuluş, ancak onunla mümkündür. Kalplere ârız olan hastalıkların şifası ondadır...[1]

İngiliz düşünürü Edmond diyor ki:

"Kur'ân'ı inceledikçe onun mükemmelliğini ve yüceliğini kavramış oluruz. Önce insanı cezbeden Kur'ân, sonra onu hayrete düşürür. Sonra onu kendine meftûn eder. İnsanı kendisine hürmete mecbur eyler. Ve bu suretle herkesi derinden etkiler."[2]

1 el-Gazâlî, İhyâu Ulûmi'd-dîn, I, 280, Kahire, tarihsiz.

2 Doğrul Ömer Rızâ, Kur'ân Nedir, s 132, Ankara, 1967.

İkinci Ders

HAREKELER

Kur'ân-ı Kerîm'de bütün harfler, harekelerin ve ileriki derslerimizde göreceğimiz bazı işaretlerin yardımıyle okunurlar. Bu işaretlerden biri olmadıkça kendi başına hiçbir harf okunmaz. Üç hareke vardır:

1 – Üstün: Harflerin üstüne yazılan hafif eğik bir çizgidir (ـَ). "e" veya "a" sesi ile okumayı sağlar: بَ : be, طَ : ṭa, قَ : ḳa, غَ : ğa, دَ : de... gibi.

2 – Esre: Harflerin altına yazılır (ـِ). "i" sesi ile okumayı sağlar: بِ : bi, فِ : fi, خِ : ḫi, كِ: ki, لِ : li... gibi.

3 – Ötre: Harflerin üstüne yazılan, küçük vav şeklinde bir işarettir (ـُ) ve "u" sesi ile okumayı sağlar: زُ : zu, جُ : cu, صُ : ṣu, طُ : ṭu, ظُ : ẓu... gibi.

Arap alfabesinde "ü" sesi verecek hiçbir harf ve işaret yoktur. Memleketimizde, ötreli harflerden bazıları "ü" sesi ile okunuyor ise de, bu okuyuş yanlıştır.

1	اَ	اِ	اُ	بَ	بِ	بُ	تَ	تِ	تُ
2	ثَ	ثِ	ثُ	جَ	جِ	جُ	حَ	حِ	حُ
3	خَ	خِ	خُ	دَ	دِ	دُ	ذَ	ذِ	ذُ
4	رَ	رِ	رُ	زَ	زِ	زُ	سَ	سِ	سُ
5	شَ	شِ	شُ	صَ	صِ	صُ	ضَ	ضِ	ضُ
6	طَ	طِ	طُ	ظَ	ظِ	ظُ	عَ	عِ	عُ
7	غَ	غِ	غُ	فَ	فِ	فُ	قَ	قِ	قُ
8	كَ	كِ	كُ	لَ	لِ	لُ	مَ	مِ	مُ
9	نَ	نِ	نُ	وَ	وِ	وُ	هَ	هِ	هُ
10	يَ	يِ	يُ	اَ	مِ	طَ	فُ	كِ	سَ

1	tu	ti	te	bu	bi	be	u	i	e
2	ḥu	ḥi	ḥa	cu	ci	ce	ġu	ṣi	ṣe
3	ẓu	ẓi	ẓe	du	di	de	ḥu	ḥi	ḥa
4	ṣu	ṣi	ṣe	ẓu	ẓi	ẓe	ru	ri	ra
5	ḍu	ḍi	ḍa	ṣu	ṣi	ṣa	ṣu	ṣi	ṣe
6	ʻu	ʻi	ʻa	ẓu	ẓi	ẓa	ṭu	ṭi	ṭa
7	ḳu	ḳi	ḳa	fu	fi	fe	ğu	ği	ğa
8	mu	mi	me	lu	li	le	ku	ki	ke
9	hu	hi	he	vu	vi	ve	nu	ni	ne
10	se	ki	fu	ṭa	mi	é	yu	yi	ye

OKUMA PARÇASI: 1

KUR'ÂN NEDİR

Kur'ân, semâvî dinlerin sonuncusu olan Müslümanlığın kudsî kitabıdır. Onun muhâtabı, bir kabile veya bir millet değil, bütün beşeriyyettir. Kur'ân'ın ifâdesine göre Müslümanlık, insanlığın fıtrî dînidir. "Allah'ın yarattığı fıtrat ki, bütün insanlar onunla yaratılmıştır. Allah'ın yaratışında değişme yoktur. İşte en doğru din budur[1]". Bu itibar ile Kur'ân'ı tebliğ eden Hazret-i Muhammed'den evvel gönderilen bütün Peygamberler, aynı dini tebliğ etmişlerdi. Bundan dolayı Müslümanlık, tâ iptidâdanberi bütün beşeriyyeti içine almakta ve tâ nihâyete kadar bütün insanlığı kucaklayacak kabiliyettedir. Bütün Peygamberlerin tebliğ ettikleri din aynıdır. Ancak beşeriyyetin değişen ihtiyaçlarına göre, esaslar değil, fakat teferruat değiştiğinden İslâmiyet'in son şekli Peygamberimiz tarafından tebliğ ve Kur'ân ile ifade olunan şekildir[2].

---

[1] er-Rûm, 30.

[2] Doğrul Ömer Rıza, Kur'ân Nedir, s. 9, Ankara, 1967.

Üçüncü Ders

HARFLERİN BAŞTA, ORTADA VE SONDA YAZILIŞLARI (I)

ع د م ل ك

Başta	ا	كـ	لـ	مـ	دـ	عـ
Ortada	ـا	ـكـ	ـلـ	ـمـ	ـدـ	ـعـ
Sonda	ـا	ـك	ـل	ـم	ـد	ـع

اَكَلَ	اَلَكِ	اَمَلَ	لَمَعَ	عَمِدَ
اُكِلَ	اَلَكِ	اَمَلَ	لُمِعَ	عَمِدَ
دُمِعَ	دَعَمَ	اَلَمَرَ	كَمُلَ	عَمِلَ
دَمَعَ	دُعِمَ	اَلَمَ	كَمُلَ	عُمِلَ
لَمَاَ	لَاَمَ	كُدِمَ	مُلِكَ	عُلِمَ
لَمَاَ	لُؤِمَ	كَدَمَ	مَلَكَ	عَلِمَ

‘amide	leme‘a	emele	elekı	ekele
‘amide	lumi‘a	emele	eleki	ukile
‘amile	kemmle	eleme	de‘ame	dumi‘a
‘umile	kemule	eleme	du‘ime	deme‘a
‘ulime	mulike	kudime	leeme	lemee
‘alime	meleke	kedeme	luime	lemee

1	عُمِلَ	اُمِلَ	دَمَعَ	كَدَأَ	كُدِمَ
2	لَدَمَ	لَكِمَ	لُعِمَ	لَمَكَ	عُدِلَ
3	عَدَلَ	عَدِمَ	عُلِدَ	عُلِمَ	اُمِدَ
4	اَكَدَ	اُكِدَ	عَكَمَ	عُكِلَ	عَدَلَ
5	عَدَكَ	دُمِكَ	دَمَلَ	مَأَدَ	مَأَلَ
6	لَاَمَ	لَدَمَ	لَكِدَ	لَكَدَ	لَكَعَ
7	لَكَمَ	لِمُدَ	لَمَدَ	لَمَعَ	عَلِمَ
8	لُمِكَ	عَدُلَ	عَدِلَ	عُدِلَ	عَدَكَ
9	اَمَدَ	اَمَلَ	لُدِمَ	لُمِكَ	عَلِدَ
10	عَمِلَ	دُمِلَ	اُكِدَ	كُدِأَ	دَمَكَ

1	kudime	kedee	deme'a	umile	'umile
2	'udile	lemeke	lumi'u	lukime	ledeme
3	umide	'ulime	'ulide	'adime	'adele
4	'adele	'ukile	'akeme	ukide	ekede
5	meele	meede	demele	dumike	'adeke
6	leki'a	lekede	lekide	ledeme	leeme
7	'alime	leme'a	lemede	lumide	lekeme
8	'adeke	'udile	'adile	'adule	lumike
9	'alide	lumike	ludime	emele	emede
10	demeke	kudie	ukide	dumile	'amile

Dördüncü Ders

HARFLERİN BAŞTA, ORTADA VE SONDA YAZILIŞLARI (II)

Başta	حـ	ر	سـ	غـ	فـ	بـ
Ortada	ـحـ	ـر	ـسـ	ـغـ	ـفـ	ـبـ
Sonda	ـح	ـر	ـس	ـغ	ـف	ـب

خُسِرَ	سَأَلَ	دَغَدَ	بَرِحَ	سَبَغَ
خُسِرَ	سَاَلَ	رَغَدَ	بَرِحَ	سَبَغَ
غَفَلَ	سُحِقَ	سُبِعَ	فَدَغَ	رَحِمَ
بَغَرَ	فَسَدَ	حَسِبَ	غَبِرَ	دَفَعَ
بَغَرَ	فَسَدَ	حَسِبَ	غَبِرَ	دَفَعَ

1 sebeğa	beriḥa	rağade	seele	ḫusira
2 ”	”	”	”	”
3 raḥime	fedeğa	subi'a	suḥife	ğafele
4 ”	”	”	”	”
5 rafe'a	ğabira	ḥasibe	feşede	beğara
6 ”	”	”	”	”

1	رُغِدَ	غُفِرَ	حَرُمَ	سَبَحَ	رَفَعَ
2	بَئِسَ	فَسَرَ	فَرَسَ	رَدِفَ	بَدَاَ
3	بَدَرَ	فَخُمَ	غَبِسَ	بَرُكَ	فَرَغَ
4	بَغَرَ	رَبِحَ	غَبَرَ	بَرَدَ	حَسِكَ
5	غَسَمَ	غَسَلَ	بَسُلَ	حَسِفَ	غَبُسَ
6	بَكَلَ	بَكَسَ	رَدِمَ	بُغِرَ	بَعَلَ
7	بَغَرَ	فَدُمَ	فَرُسَ	رَدُحَ	حَمَلَ
8	فَخَمَ	رَدَعَ	رُدِحَ	حَسُرَ	بُرِدَ
9	سَدِمَ	سَدَرَ	سَدَلَ	سُعِرَ	سُعِفَ
10	عَكَسَ	عَكِبَ	عَسِرَ	غُمِرَ	غَمَسَ

1	rafeʿa	sebeḥa	ḥarume	ğufira	ruğide
2	bedee	radife	ferase	fesera	beise
3	ferağa	burike	ğabise	fuhime	bedera
4	ḥasike	berade	ğabira	rabiḥa	beğara
5	ğubise	ḥasife	besule	ğasele	ğaseme
6	beʿale	buğira	radime	bekese	bekele
7	hamele	raduḥa	feruse	fedume	beğara
8	buride	ḥasura	rudiḥa	redeʿa	fehime
9	suʿife	suʿira	sedele	sedera	sedime
10	ğamese	ğumira	ʿakira	ʿakibe	ʿakese

Beşinci Ders

HARFLERİN BAŞTA, ORTADA VE SONDA YAZILIŞLARI (III)

Başta	دّ	صـ	قـ	و	هـ	يـ
Ortada	ـدّ	ـصـ	ـقـ	ـو	ـهـ	ـيـ
Sonda	ـتّ	ـص	ـق	ـو	ـه	ـى

	قَدَرَ	قُتِلَ	صَقَبَ	رَبَصَ	وَهِيَ
	قَدَرَ	قُتِلَ	صَقِبَ	رَبَصَ	وَهِيَ
	تَبِرَ	تَبِعَ	صُدِرَ	صَقَبَ	يَدِيَ
	تَبِرَ	تَبِعَ	صُدِرَ	صَقَبَ	يَدِيَ
	بَصُرَ	يَئِسَ	يَهِمَ	رَتَبَ	مَتِهَ
	بَصُرَ	يَئِسَ	يَهِمَ	رَتَبَ	مَتِهَ

1	vehiye	rabeṣa	ṣakibe	kutile	kadera
2	”	”	”	”	”
3	yediye	ṣakabe	ṣudira	tebi'a	tebira
4	”	”	”	”	”
5	metihe	ratebe	yehime	yeise	beṣura
6	”	”	”	”	”

1	قَرُبَ	فَلَقَ	يَدَكَ	وُصِلَ	دُعِيَ
2	صَبَأَ	صُوِيَ	قُهِرَ	قَهَدَ	هَدِبَ
3	هَقِمَ	يَسِرَ	بَلِهَ	وَهُوَ	عَبَدَهُ (1)
4	يَتُمَ	هَصَرَ	يَسُرَ	هَصَمَ	قَفَلَ
5	تَرِهَ	هَفَتَ	قُلِبَ	هَجَمَ	هُلِعَ
6	قَمِأَ	هَتِئَ	هَقِمَ	قُهِرَ	هَتَرَ
7	وَتُحَ	قَصَدَ	هُتِمَ	وَبُلَ	قَوِدَ
8	هُتِكَ	وُصِلَ	قَوِيَ	هَتَفَ	وَقَبَ
9	صَمَدَ	هَجَأَ	وُقِدَ	صَهِيَ	هَجَدَ
10	وَقَرَ	صَهُبَ	هَجَسَ	تَلِهَ	تَلِفَ

1	de'iye	vuṣile	yedeke	feleḳa	ḳarube
2	hedibe	ḳahede	ḳuhire	ṣuviye	ṣabee
3	'abedehû	vehuve	belihe	yesira	heḳime
4	ḳafele	heṣame	yesura	heṣara	yetume
5	buli'a	heceme	ḳulibe	hefete	terihe
6	hetera	ḳuhira	heḳime	hetie	ḳamee
7	ḳavira	vebule	hutime	ḳaṣade	vetuha
8	veḳabe	hetefe	ḳaviye	vuṣile	hutike
9	hecede	ṣahiye	vuḳide	hecee	ṣumede
10	telife	telihe	hecese	ṣahube	veḳare

(1) Sondaki "h" lerin okunmaları için bak s. 37

OKUMA PARÇASI: 2

KANDİLİN YAĞI

Hilâfet makamındayken Hz. Ömer'i Mekkeli bir dostu ziyarete gelir. Vakit akşam vaktidir ve Hz. Ömer evinde devlet işleriyle meşgüldür. Dostuna ikram ile, biraz beklemesini söyler. Resmî işler bitince, yanmakta olan kandili söndürüp bir başka kandil yakar. Ziyaretçi buna şaşarak sebebini sorar. Hz. Ömer şu cevabı verir: "Söndürdüğüm kandildeki yağ, hazineye ait olup Beytûlmal'in yağı. Ancak devletin ve halkın işleri görüldüğü müddetçe bana helâl olur. Sen ise dostumsun ve hususî surette sohbet edeceğiz. Şu ikinci kandilin yağı şahsî paramla alınmıştır. Devlet malı hususî işlerde kullanılır ise ışık değil, zulmet ve hicâb neşreder." [1]

[1] İslâm Mecmuası, c. 4, s. 15.

Altıncı Ders

HARFLERİN BAŞTA, ORTADA VE SONDA YAZILIŞLARI (IV)

Başta	ثـ	جـ	خـ	ذ	ضـ	طـ
Ortada	ـثـ	ـجـ	ـخـ	ـذ	ـضـ	ـطـ
Sonda	ـث	ـج	ـخ	ـذ	ـض	ـط

1	جُرِمَ	بَذَلَ	حَدُثَ	طَمُثَ	ثَقَبَ
2	جُرِمَ	بَذَلَ	حَدُثَ	طَمُثَ	ثَقَبَ
3	بَسَطَ	فُضِحَ	بَطَلَ	طُبِعَ	فَلِجَ
4	بَسَطَ	فُضِحَ	بَطَلَ	طُبِعَ	فَلِجَ
5	ضَجِرَ	كَذَبَ	ذُئِبَ	طَبَخَ	فَخُذَ
6	ضَجَرَ	كَذَبَ	ذُئِبَ	طَبَخَ	فَخُذَ

1	curime	bezele	ḥaduše	ṭamuše	sekabe
2	”	”	”	”	”
3	bseṭa	fuḍiḥa	beṭale	ṭubi'a	felice
4	”	”	”	”	”
5	ḍacira	kezebe	ẓuibe	ṭobeḥa	feḥuze
6	[illegible]	”	”	”	”

طَمِسَ	وَثَبَ	جَدَلَ	جُحِدَ	رَجَعَ
ذَبَحَ	خُذِفَ	بَغُضَ	ضَجِرَ	رَضِيَ
طَبَخَ	خَبُثَ	بَخُلَ	حَبَضَ	طَمَعَ
ذُكِرَ	ذَأَبَ	جَحِفَ	خَثُرَ	خَصِفَ
دَجَلَ	جَبَذَ	خَشِمَ	خَضَرَ	ذَرَقَ
جُبِلَ	خَجِلَ	خَطُبَ	ذُخِرَ	جَلَسَ
خَدَرَ	خَطُرَ	ذَهِلَ	جَلَحَ	خُذِفَ
خَنَضَ	خَرِطَ	جَلِهَ	ذَوِيَ	خَنَجَ
ضَغَثَ	ضَحِكَ	ضَجَعَ	خَصِرَ	ضُبِثَ
ضَهَبَ	ضَمِدَ	ضَغَمَ	ضَهَسَ	ضَلُعَ

raceʿa	cuḥide	cedele	veşebe	ṭumise
raḍiye	ḍacira	beğuḍa	fuḥiże	zubiḥa
ṭameʿa	ḥabeḍa	beḥule	ḥabuşe	ṭabeḥa
ḫaşife	ḫaşura	ceḥife	żeebe	żukira
żeraḳa	ḫaḍara	ḫaşime	cebeże	żecele
celese	żuḥira	ḫaṭube	ḫacile	cubile
ḫużife	celeḥa	żehile	ḫaṭura	ḫadera
ḫafeḍa	ḫariṭa	celihe	żeviye	ḫafice
ḍağaşe	daḥike	ḍaceʿa	ḫaşıra	ḍubiże
ḍahebe	ḍamide	ḍağame	ḍahese	ḍaluʿa

Yedinci Ders

HARFLERİN BAŞTA, ORTADA VE SONDA YAZILIŞLARI (V)

Başta	ك	ل	ز	ش	ظ	ذ
Ortada	ـكـ	ـلـ	ـز	ـشـ	ـظـ	ـذ
Sonda	ـك	ـل	ـز	ـش	ـظ	ـذ

1	ظُلِمَ	شَكَرَ	كَنَزَ	لَزِقَ	طُبِزَ
2	ظُلِمَ	شَكَرَ	كَنَزَ	لَزِقَ	طُبِزَ
3	نُقِلَ	زُهِيَ	لَحَظَ	عَظُمَ	يَقَظَ
4	نُقِلَ	زُهِيَ	لَحَظَ	عَظُمَ	يَقَظَ
5	وَعَظَ	قَرَنَ	كَبَشَ	لَقُنَ	شَطَنَ
6	وَعَظَ	قَرَنَ	كَبَشَ	لَقُنَ	شَطَنَ

1	zulime	şekera	keneze	leziḳa	ṭubize
2	ẓulime	şekera	keneze	leziḳa	ṭubize
3	nuḳile	zuhiye	leḥaẓa	ʿaẓume	yeḳaẓa
4	nuḳile	zuhiye	leḥaẓa	ʿaẓume	yeḳaẓa
5	veʿaẓa	ḫarane	kebeşe	leḳune	şeṭane
6	veʿaẓa	ḫarane	kebeşe	leḳune	şeṭane

بَرَزَ	رَزَقَ	زَهِفَ	حَفَزَ	شَرِبَ
فَشَلَ	حَفِشَ	فَشَغَ	شَكِرَ	نَدِمَ
طَعُنَ	فَذِرَ	نَشَطَ	زَهِدَ	فَظُعَ
زَلَقَ	زُحِمَ	نَزَلَ	زَخِمَ	نَزُعَ
ظَمِئَ	زَمَلَ	نَظَرَ	ظَرُفَ	زَمِعَ
نَظَمَ	شَكَلَ	شَكِسَ	زُنِخَ	نَشِطَ
شَبِعَ	زَهَقَ	نَشِيَ	شَذَرَ	زَهِمَ
نَصُبَ	شَرُفَ	زُوِيَ	نَصَرَ	شَرِهَ
نَضَلَ	شَطَرَ	كَبُطَ	نُكِبَ	كَشَدَ
نَكِلَ	شَنِبَ	كُظِمَ	نَسِسَ	شَهِدَ

1	şeribe	ḥafeze	zehife	razeḳa	beraze
2	nedime	şukira	feşeğa	ḥafişe	feşele
3	feẓu'a	zehide	neşeṭa	fenide	ṭa'une
4	nuzi'a	zeḫime	nezele	zuḥime	zeleḳa
5	zemi'a	ẓaruſe	neẓara	zemele	ẓamie
6	neşiṭa	zuniḫa	şekise	şekele	neẓame
7	zehime	şeẓera	neşiye	zeheḳa	şebi'a
8	şerihe	neşara	zuviye	şeruſe	nuşibe
9	keşede	nukibe	kuşiṭa	şeṭara	neḍale
10	şehide	nemise	kuẓime	şenibe	nekile

OKUMA PARÇASI: 3

KUR'ÂN-I KERÎM

S: Kur'ân, nasıl bir kitaptır?

C: Kur'ân, Allahu Teâlâ hazretleri tarafından Peygamberimiz Hz. Muhammed (S. A. S.)e nazil olan, ona indirilen bir kitaptır.

S: Kur'ân, Peygamberimiz'e nasıl geldi?

C: Allahu Teâlâ hazretleri, meleklerin büyüklerinden olan Cebrâîl (Aleyhisselâm) ile kendi emirlerini, kendi kelâmını Peygamber Efendimiz'e söyledi. Peygamberimiz'in Cebrâîl vasıtasiyle aldığı vahiyler ve ilhamlar Kur'ân'dır.

S: Peygamber Efendimiz'e Kur'ân toptan mı gönderildi? 1

C: Hayır; âyet âyet, sûre sûre, gönderildi; bazan bir âyet, bazan da bir sûre, Peygamber Efendimiz'e Allah tarafından gönderilmiştir. 2

S: Efendimiz'e bir âyet, veyahut bir sûre geldiği zaman ne yapardı? 3

C: Allahu Teâlâ'dan kendisine gelen âyet veya sûreyi yanında bulunanlara okurdu; onlar da Efendimiz'in emriyle 4
âyetleri hem ezber ederler, hem de yazarlardı. Bundan başka, âyetleri yazmak için ayrıca kâtipler de vardı. Onlar Peygamber 1
Efendimiz'in sağlığında Kur'ân'ın hepsini Peygamberimiz'in 2
emriyle yazmışlardır[1]. 3
4

[1] Akseki Ahmet Hamdi, Askere Din Kitabı, s. 45, İstanbul, 1945.

Sekizinci Ders

CEZM (°)

Yanyana gelen iki harften birincisini ikincisine bağlayarak beraberce okunmalarını sağlayan bir işaret olup sıfır rakamı şeklindedir. Harekesizlik halinin bir işaretidir. Bir harfin harekesizlik haline sukûn denilir. Bu işaret hangi harfe ait ise o harfin üzerinde bulunur. Buna göre: (MİM) م ve (NUN) ن harflerinin birleştirilerek okunmaları için ن harfinin üzerine bu işareti koyarsak م harfine de esre harekesi verdiğimizi kabul edersek مِنْ = MİN diye okunur. عَنْ : = ʻAN, بَلْ = BEL, اِنْ = İN misalleri içinde durum aynıdır.

Alıştırmalar :

اِذْ	قُلْ	هَلْ	خُذْ	قَدْ
اَنْ	لَنْ	لَمْ	لَوْ	مَنْ
وَكَمْ	اَنْتَ	نَحْنُ	وَعْدُ	اِسْمِ
سَوْفَ	نِعْمَ	لَسْتَ	طَغَوْا	حَيْثُ

1	ḳad	ḫuz	hel	ḳul	iz
2	men	lev	lem	lon	en
3	ismi	ve'du	neḥnu	ente	vekem
4	ḥaygu	ṭağav	leste	ni'me	sevfe

1	اِعْلَمْ	غَيْبُ	كَيْفَ	سَبْعَ	اَرْضُ
2	يَعْبُدُ	وَفَوْقَ	اُسْكُنْ	اِضْرِبْ	اَقْرَبُ
3	اُدْخُلْ	اُنْزِلَ	يَرْغَبُ	اُكْتُبْ	اِفْتَحْ
4	يُعْرَفُ	يُؤْخَذُ	مَدْيَنَ[1]	مَرْيَمَ	اَخْرَجَ
5	كُنْتُمْ	تَرْجُفُ	اَدْبَرَ	تَرْهَقُ	اَلْقَتْ
6	اَوَلَوْ	اَوَلَمْ	اُنْظُرْ	اَنْذَرَ	سَلْهُمْ
7	تُرْجَعُ	نُصِبَتْ	يُنْفَخُ	اَقْبَرَ	اَنْشَرَ
8	عَلَيْهِمْ	اَهَرْتُمْ	اَمْرَهُمْ	اَحْصَنَتْ	ظَلَمْتُمْ
9	يُسْقَوْنَ	بُعْثِرَتْ	اُزْلِفَتْ	نَوْمَكُمْ	اِلَيْكُمْ
10	لَمْ يَخْلُقْ	اَنْ تَنْقُذَ	اَنْشَاْتُمْ	اَنْبِئُهُمْ	اَمْهِلْهُمْ

1	erdu	seb'a	keyfe	ğaybu	i'lem
2	eḳrabu	iḍrib	uskun	vefevḳa	ya'budu
3	ifteḥ	uktub	yerğabu	unzile	udḫul
4	eḫrace	meryeme	medyene	yu'ḫaẕu	yu'rafu
5	elḳat	tarheku	edbera	tercufu	kuntum
6	selhum	enẕera	unṣur	evelem	evelev
7	turce'u	nuṣibet	yunfeḫa	eḳbera	enşera
8	'aleyhim	emertum	emrahum	eḥsanet	ẓalemtum
9	yuskavne	bu'ṣirat	uzlifet	nevmekum	ileykum
10	lemyuḫlek	entenḳuẕe	enşe'tum	enbi'hum	emhilhum

[1] Cezzimli hemzelerin yerini tutmak üzere Türkçe yazılışlar için (') işareti kullanılmıştır.

Dokuzuncu Ders

ŞEDDE (ّ)

Üzerinde bulunduğu harfin iki defa okunmasını sağlayan bir işarettir. Şeddeli harf; birinci defa cezzimli gibi, ikincisinde ise kendi harekesi ile okunur.

Buna göre; اِنَّ kelimesi اِنْنَ = İNNE, ثُمَّ kelimesi ثُمْمَ = SÜMME, رَبُّ kelimesi رَبْبِ = RABBİ şeklinde okunur.

Alıştırmalar:

فَكُّ	هُنَّ	كُلُّ	مَسَّ	عَمَّ
اَيُّ	شَرُّ	ضَلَّ	حَظِّ	مِتُّ
لَعَلَّ	جَنَّةُ	عَلَّمَ	طَهَّرَ	اَوَّلَ
اَقَلُّ	عَرَّفَ	اَحَلَّ	حَرَّمَ	اَعَدَّ
غَرَّكَ	قَدَّرَ	فَكَّرَ	سَبَّحَ	اَشَدُّ
نَعَدُّ	نَعَّمَ	اُحِلَّ	اُحِبُّ	عَلَيَّ

fekku	hunne	kullu	messe	‘amme
eyyu	şerru	ḍalle	ḥaẓẓı	mittu
le‘alle	cennetu	‘alleme	ṭahhera	evvele
ekallu	‘arrafe	eḥalle	ḥarrame	e‘udde
ğarrake	kaddere	fekkera	sebbeḥa	eşeddu
ne‘uddu	ne‘‘ame	uḥille	uḥibbu	‘aleyye

1	زُيِّنَ	بِاَنَّ	يُحِبُّ	وَتَبَّ	اَسَّسَ
2	اُسِّسَ	اَحَقٌّ	عِدَّةَ	يُوَفَّ	مُمِدٌّ
3	تَحِلَّةَ	بِبَكَّةَ	يُبَشِّرُ	نَبِيُّكَ	يَتَعَدَّ
4	يُكَفِّرُ	يُكَلِّفُ	يُعَذِّبُ	تُحَرِّمُ	جَهَنَّمَ
5	نُكَذِّبُ	رَكَّكَ	وَتَخِرُّ	اُبَلِّغُ	مُتِمُّ
6	تَاَذَّنَ	نُفَصِّلُ	اِتَّبَعَ	تَمَثَّلَ	بَدَّلَ
7	وَلَهُنَّ	يُصَرِّفُ	وَتُعِزُّ	تَعَجَّلَ	تَاَخَّرَ
8	يُسَبِّحُ	تَبَيَّنَ	لِيُحِقَّ	يُثَبِّتُ	يُقَلِّلُ
9	وَاَلَّفَ	اَئِمَّتَ	فَثَبَّطَ	يَتَّخِذُ	تَبَرَّاَ
10	فَيَحِلَّ	اَدُلُّكَ	نَتَّبِعَ	مَوَدَّةَ	نُفَضِّلُ

1	essese	ve tebbe	yuḥıbbu	bienne	zuyyine
2	mumiddu	yuveffe	‘iddete	eḥaḳḳu	ussise
3	yete‘adde	nebiyyuke	yubeşşiru	bibekkete	teḥillete
4	cehenneme	tuḥarrimu	yu‘azzibu	yukellifu	yukeffiru
5	mutimmu	ubelliğu	ve teḫurru	rakkebeke	nukeẕẕibu
6	beddele	temeşşele	ittebe‘a	nufaṣṣilu	teeẕẕene
7	teaḫḫara	te‘accele	ve tu‘ızzu	yuṣarrifu	ve lehunne
8	yuḳallilu	yuṣebbitü	liyuḥiḳḳa	tebeyyene	yusebbiḥu
9	teberrae	yettehıẕu	feşebbeṭa	eimmete	ve ellefe
10	nufeḍḍilu	meveddete	nettebi‘a	edulleke	feyeḥille

1	أُعِدَّتْ	رَبِّهِمْ	تَحَرَّوْا	فَاتَّخَذْ	كُوِّرَتْ
2	سُيِّرَتْ	عُطِّلَتْ	زُوِّجَتْ	سُعِّرَتْ	تَنَفَّسَ
3	فُجِّرَتْ	قَدَّمَتْ	أَخَّرَتْ	تَخَلَّتْ	قَطَّعْنَ
4	طَلَّقْتُمُ	مَنْ يَتَّقِ	أَجَلَهُنَّ	وَإِنْ كُنَّ	يَتَنَزَّلُ
5	وَكَأَيِّنْ	مُزَّمِّلُ	وَتَبَتَّلْ	وَمَهَّدْتُ	يَتَقَدَّمُ
6	اِنْشَقَّتْ	وَتَنْشَقُّ	لِتُبَشِّرَ	هَلْ تُحِسُّ	لَتَرَوُنَّ
7	عَرَّفَتُمْ	ذُكِّرْتُمْ	فَطَوَّعَتْ	اِذْهَمَّتْ	سَنُقَتِّلُ
8	فَتَوَكَّلْ	وَلَّيْتُمْ	وَصَدَّقَتْ	مَهِّلْهُمْ	لِيُطَهِّرَ
9	يَتَقَطَّرْنَ	بَلَّغْتُكُمْ	لَتَرْكَبُنَّ	يَتَوَلَّوْنَ	يُنَبِّئُهُمْ
10	بَلِّغْكُمْ	أُقَطِّعَنَّ	لَيُبْعَثَنَّ	مُعَذِّبُهُمْ	تُؤَدِّهِمْ

1	kuvvirat	fetteḥiẓ	teḥarrav	rabbuhum	u'ıddet
2	teneffes	su''irat	zuvvicet	'uṭṭulet	suyyirat
3	kaṭṭa'ne	teḥallet	eḫharat	ḳaddemet	fuccirat
4	yetenezzelu	ve in kunne	eceluhunne	men yetteḳi	ṭallaḳtum
5	yeteḳaddemu	ve mehhettu	ve tebettel	muzzemmilu	ve keeyyin
6	leteravunne	hel tuḥissu	litubeşşira	ve tenşekḳu	inşakkat
7	senuḳattilu	iẓhemmet	feṭavve'at	ẓukkirtum	'arraftum
8	liyuṭahhira	mehhilhum	ve ṣaddeḳat	velleytum	fetevekkel
9	yunebbi'hum	yetevellevne	leterkebunne	belleğtukum	yetefeṭṭarne
10	teuzzuhum	mu'aẓẓibuhum	leyeb'aşenne	uḳaṭṭi'anne	belliğkum

OKUMA PARÇASI: 4

HAZRETİ ÖMER'İN MÜSLÜMAN OLUŞU

Hattaboğlu Ömer, hiç bir şeyden korkmaz, şefkat, merhamet nedir bilmez, taş yürekli bir adamdı. Müslümanlığın ve Müslümanların en büyük düşmanlarındandı. Akrabasından Müslüman olanlara bile ağır işkenceler etmekten çekinmezdi. Bunlardan bir zavallı kadını, Müslüman olduğu için, her gün yoruluncaya kadar döver, sonra da: "Seni acıdığım için değil, yorulduğum için bırakıyorum" derdi. Bu kadın da hiç korkmadan: "Sen yaptıklarına pişman olmaz ve Allah'ın birliğine inanmazsan, Allah sana ağır ceza verecektir" derdi. Bir gün Kureyş'in ileri gelenleri toplandılar ve Müslümanlığı büsbütün ortadan kaldırmak için Peygamberimiz'i öldürmeğe karar verdiler. Fakat bu çok tehlikeli bir işti. Buna kim girişebilirdi? Ömer derhal ortaya atıldı: "Bu işi bana bırakın; ben onun hakkından geleyim" dedi. Kılıcını eline alıp yola çıktı. Giderken rastladığı bir adam Ömer'in vahşice bakışlarından ve yürüyüşünden kuşkulanarak: "Böyle yalın kılıç nereye gidiyorsun? diye sordu. Ömer: Muhammed'i öldürmeğe, dedi. O adam bunun pek müşkül olacağını, Muhammed'e îmân etmiş olanların, etrafında pervane gibi döndüklerini söyleyince Ömer bundan daha çok öfkelenerek: Sende mi onlardansın? O halde önce senin işini bitireyim deyip kılıca sarıldı. O adam da şöyle cevap verdi: Sen önce kendi ailene bak: Kız kardeşin ve enişten de Müslüman oldular" dedi. Bunu işiten Ömer iyice öfkelendi, bu öfke ile kız kardeşinin evine gitti. O sırada evde

Kur'ân'ın yeni bir sûresi okunuyordu. Ömer bunu kapıda duymuştu. Evdekiler Ömer'in geldiğini görünce Kur'ân sayfalarını sakladılar. Ömer içeri girer girmez evde ne okuduklarını sordu. Kız kardeşi: "Bir şey değil" dedi. Ömer bundan büsbütün hiddetlendi ve demek duyduklarım doğru imiş diyerek eniştesinin üzerine atıldı, onu yere serip tekmelemeye başladı. Kız kardeşi kocasını kurtarmak için araya girmek isteyince şiddetli bir yumrukla onu da yere serdi. Kadıncağızın yüzü gözü kanlar içinde kalmıştı. Fakat Ömer'in vahşice olan bu hareketi îmân nuru ile içi dolmuş olan kız kardeşini asla korkutmadı; kendisini toplayarak şöyle bağırdı: "Ömer, ne yaparsan yap, istersen bizi parça parça et senden korkmuyoruz, biz Müslüman olduk; ölürüz, yine Müslümanlıktan vaz geçmeyiz". Ömer, yüzü gözü kan içinde olan kız kardeşinden bu sözleri işitince neye uğradığını bilemedi. Bu kadar kuvvetli bir îmân onu düşündürdü. Yere oturdu ve sordu: "Okuduğunuz ne idi? Onu her halde görmek isterim". Ömer'in ısrarı üzerine Kur'ân sayfalarını verdiler. Ömer âyetleri dikkatle okumağa başladı. Âyetlerin manasındaki sonsuz yüksekliğin, genişliğin, ilâhî zevk ve güzelliğin karşısında birdenbire değişti, o katı yürekli Ömer erimeğe, küçülmeğe ve hakikatı anlamaya başladı. Şimdi o bambaşka bir adam olmuştu. Hemen ben de inandım ki Allah'tan başka tapılacak Tanrı yoktur, yine inandım ki Muhammed onun kulu ve elçisidir". dedi, oracıkta Müslüman oldu. Ömer hemen oradan kalktı, îmânın verdiği yeni bir ruhla Peygamber'in bulunduğu eve giderek kapıyı çaldı. Onu yalın kılıçla gören Müslümanlar, kapıyı açmak istemediler. Fakat Ömer kadar cesur ve kuvvetli olan Hamza orada idi: "Bırakın Ömer'i, içeri girsin. Hayırlı

bir maksatla geldi ise ne iyi, yok fena bir niyeti varsa onun kafasını kendi kılıcı ile uçururum" dedi.

Bunun üzerine kapı açıldı. İçeriye giren Ömer'i Peygamberimiz karşıladı ve gülerek sordu: "Ömer, neye geldin?" Ömer, Peygamber'in sesini duyunca sarsıldı, titredi, saygı içinde: "Müslüman olmağa geldim" dedi. Peygamberimiz, "Allahu Ekber" diyerek tekbir aldı. Bütün orada bulunan Müslümanlar da hep beraber tekbir getirdiler. Mekke dağları bu tekbir sesiyle inledi, bu hal Müslümanları sevindirdi, puta tapanları kötü kötü düşündürdü.

Ömer'in Müslümanlığı kabul etmesiyle artık herşey değişti. O güne kadar Kâbe'de ibâdet edemiyen Müslümanlar o gün peygamberle birlikte Kâbe'ye geldiler ve orada namaz kıldılar. Bundan sonra da Müslümanlar Kâbe'de açıkça namazlarına devam ettiler.

Hz. Ömer'in Müslümanlığa yaptığı hizmet çok büyüktür[1].

[1] Akseki Ahmet Hamdi, Açıklamalı Din Dersleri, s. 70-72, Ankara, 1949.

Onuncu Ders

TENVİN ً ٍ ٌ

Bazı kelimelerin sonunda görülen iki üstün, iki esre ve iki ötreye tenvin denir. Tenvînin manası nunlamak demektir. Cezzimli nun olarak okunur. Tenvin iki üstün ise beraberinde bulunduğu harfi "AN-EN"; iki ötre ise "UN"; iki esre ise "İN-İN" sesi ile okutur.

Alıştırmalar:

ثَمَنًا	لَيْلَةً	جَهْرَةً	رَغَدًا	قَوْلًا
كُتُبٌ	بِغَضَبٍ	بِقُوَّةٍ	بِنِعْمَتٍ	وَفَضْلٍ
عَدْلٌ	عِلْمٌ	ضُرٌّ	خَيْرٌ	قَرْيَةٌ
رِجْزًا	زَجْرًا	مِصْرًا	حَرَمًا	قِرَدَةً
مِنْ شَرٍّ	هُمَزَةٍ	رَوْضَةٍ	حِزْبٍ	وَهْنٍ
مَوْجٌ	غَنِيٌّ	مُقْتَصِدٌ	مُحْسِنٌ	عَوْرَةٌ
بَقَرَةً	هُزُوًا	عِوَجًا	حَظًّا	طَيِّبَةً

ḳavlen	rağaden	cehraten	leyleten	şemenen
vefaḍlin	bini'metin	biḳuvvetin	biğadabin	kutubin
ḳaryetun	ḫayrun	ḍurrun	'ilmun	'adlun
ḳıradeten	ḫaramen	miṣran	zecran	riczen
vehnin	ḫuzbin	ravḍatin	humezetin	min şerrin
'avratun	muḥsinun	muḳteṣidun	ğaniyyun	mevcun
ṭayyibeten	ḫaẓẓan	'ivecen	huzuven	bekaraten

1	وَفُرُشٍ	رَوْضَةٍ	اَبْحُرٍ	خَلْقٍ	حَبَّةٍ
2	اُسْوَةٌ	اَمْرٌ	اَجَلٌ	يَوْمٌ	حَقٌّ
3	عُرُبًا	رُسُلاً	كِسَفًا	كَذِبًا	وَطَمَعًا
4	وَطَلْحٍ	وَظِلٍّ	عَمَدٍ	زَوْجٍ	صَخْرَةٍ
5	وَنَخْلٌ	صَرْصَرًا	شَجَرَةٍ	مَثَلٌ	مَوْعِظَةٌ
6	بَغْتَةً	سَيِّئَةً	لَهُوٌ	مِنْ رِبًا	مِنْ ضَعْفٍ
7	لَعِبٌ	يَوْمَئِذٍ	دَعْوَةً	شَيْبَةً	لَظُلْمٌ
8	مُنْتَشِرٌ	مُنْهَمِرٍ	زَرْعًا	مَرَضٌ	مُبَيِّنَةٍ
9	مُحْتَضَرٌ	مُدَّكِرٍ	مُسْتَطَرٌ	نَفْسٍ	زُلْزِلَا
10	مُزْدَجَرٌ	خَوْفًا	مُسْتَكْبِرًا	سُنْدُسٍ	اَلْفَ سَنَةٍ

1	ḥabbetin	ḫalḳin	ebḥurin	ravdatin	ve furuşin
2	ḥakkun	yevmun	ecelun	emrun	usvetun
3	vetame'an	keẕiben	kisefen	rusulen	'uruben
4	ṣaḥratin	zevcin	'amedin	ve ẓillin	ve ṭalḥın
5	mev'iẓaten	meŧelun	ŧecceratin	ṣarṣaran	ve nehlun
6	minḍa'fin	min riben	lehvun	seyyieten	beğteten
7	leẓulmun	şeybeten	devveten	yevmeiẕin	le'ibun
8	mubeyyinetin	meraḍun	zer'an	munḥemirin	munteşirun
9	nuzulen	nefsin	musteṭarun	muddekirin	muḥteḍarun
10	elfe senetin	sundusin	mustekbiran	ḫavfen	muzdecerun

Onbirinci Ders

MED HARFLERİ (Uzatan Harfler)

Kelimede kendisinden önceki harfi uzatarak okutmaya yarayan harflere med harfleri denilir ve üç tanedir. Bu harflerin uzatma görevini yapabilmeleri için:

1 – و = VAV harfi; kendisi sakin (yani harekesiz), kendisinden önceki harfin harekesi ötre olacaktır. Kendisinden önceki harf "Û" diye uzatılarak okunur. بُو = BÛ, مُو = MÛ, هُو = HÛ gibi.

2 – ى = YÂ harfi; kendisi sakin kendisinden önceki harfin harekesi esre olacaktır. فِى = FÎ, قِيلَ = ḲÎLE gibi.

3 – ا = ELİF harfi; kendisi daima sakin, kendisinden önceki harfin harekesi ise üstün olacaktır. مَا = MÂ, يَا = YÂ gibi.

Alıştırmalar:

نَا	اِنَّا	هُنَا	مِنَّا	بِمَا
اُتُوا	قُولُوا	اَعُوذُ	اَكُونُ	كُلُوا
اَوْفُوا	اِنِّى	فِيهِ	يَهْدِى	بَدِيعُ
قَالَ	كَانَ	لَنَا	كُلَّا	لَمَّا

bimâ	minnâ	hunâ	innâ	nâ
kulû	ekûnu	e'ûẕu	ḳûlû	utû
bedî'u	yehdî	fîhi	inni	evfû
lemmâ	kulâ	lenâ	kâne	ḳâle

1	كُنَّا	اِيَّايَ	رَبَّنَا	مَقَامُ	نَادَيْنَا
2	قَالُوا	كَانُوا	هَادُوا	قَامُوا	مَاعَرَفُوا
3	فَتَابَ	جَاعِلُ	اَقِيمُوا	فِيهَا	مِنْهَا
4	سِنِينَ	يَكَادُ	مَسَاجِدَ	بِاَخِيكَ	لَكُمَا
5	اَخَافُ	بِبَابِلَ	مَالِكِ	مَاهِيَ	تُرِيدُونَ
6	مُسْلِمِينَ	مُؤْمِنِينَ	عَالِمِينَ	عَاكِفِينَ	عَابِدِينَ
7	يَسُومُونَ	غَافِلُونَ	مُسْرِفِينَ	مُفْسِدِينَ	غَافِلِينَ
8	اَجْمَعِينَ	بِاَعْيُنِنَا	مَايُسِرُّونَ	يُرَدُّونَ	يُرِيكُمْ
9	يُوقِنُونَ	اَيْدِيهِمْ	بُرْهَانَانِ	فَارْهَبُونَ	صَيَاصِيهِمْ
10	ظَاهَرُوا	سَمِعْنَا	مَنَاسِكَنَا	فَتَكُونَا	فَاتِحِينَ

1	nâdeynâ	meḳâmu	rabbenâ	iyyâye	kunnâ
2	mâ'arafû	ḳâmû	hâdû	kânû	ḳâlû
3	minhâ	fihâ	eḳîmû	câ'ilu	fetâbe
4	lekumâ	biehîke	mesâcide	yekâdu	sinîne
5	turidûne	mâhî	mâliki	bibâbile	eḫâfu
6	'âbidîne	'âkifîne	'âlimîne	mu'minîne	muslimîne
7	ğâfilîne	mufsidîne	musrifîne	ğâfilûne	yesûmûne
8	yurikum	yuraddûne	mâyusirrûne	bie'yuninâ	ecma'îne
9	ṣayâṣihim	ferhebûne	Burhânâni	eydihim	yûḳinûne
10	fâtiḥîne	fetekûnâ	menâsikenâ	semi'nâ	ẓâherû

OKUMA PARÇASI: 5

USEYD DİYOR Kİ

Peygamberimiz'in sahâbîlerinden Üseyd b. Hudayr'ın çok güzel ve yanık bir sesi vardı. Onun bu güzel sesi ve tatlı edâsıyle okuduğu Kur'ân-ı Kerîm'i dinlemek Peygamberimiz'in hoşuna giderdi. Hattâ bir gün mescidde Kur'ân okuduğunu duyan Resûl-i Ekrem: Şu Useyd ne güzel adamdır, buyurmuştu.

Useyd diyor ki: Bir gece BAKARA SÛRESİ'ni okuyordum. Atımı da yanıma bağlamıştım. Kur'ân okurken birde at hırçınlaşıp deprenmeye başladı. Sustum. O zaman at da sâkinleşti. Tekrar okumaya başladım. At yine şahlandı. Yine sustum. Atın da hırçınlığı geçti. Bir daha okumaya başladım. At yine hırçınlaştı. Ben de okumaktan vazgeçtim. Oğlum Yahya ise ata yakın bir yerde yatıyordu. Atın çocuğa bir zarar vermesinden korkarak çocuğu geri çektim. Bu sırada başımı kaldırıp göğe baktığımda beyaz bulut gölgesine benzer bir sis içinde kandiller gibi birtakım cisimlerin parladığını gördüm. Sabahleyin bu hâli Peygamber Efendimiz'e arzettim. Resûl-i Ekrem de:

— Oku ey Useyd, oku ey Useyd! diyerek o zaman okumaya devam edilmesi lâzım geldiğini bildirdi. Useyd sözlerine devamla diyor ki:

— Yâ Resûlallah, dedim, atın Yahya'yı çiğnemesinden endişelendim. Çünkü çocuk ata yakın bir yerde yatıyordu. Onun için okumayı kestim. O sırada başımı göğe doğru kaldır-

dığımda gök yüzünde bulut gölgesi gibi bir beyazlık içinde kandillere benzeyen cisimlerin parlamakta olduğunu gördüm. Sonra bu beyaz gölge tabakası içindeki parıltılarla göğe doğru çekilip gitti. Nihâyet gözden kayboldu! O zaman Resûl-i Ekrem:

— Onlar nedir; bilir misin? diye sordu. Ben de bilmediğimi söyledim. Bunun üzerine Allah'ın Rasûlü buyurdu ki:

— Ey Useyd! o senin gördüklerin meleklerdi. Okuduğun Kur'ân-ı Kerîm'i duyup gelmişlerdi. Eğer okumaya devam etseydin sabaha kadar seni dinlerlerdi. Herkes de onları görürdü. Halkın gözünden gizlenmezlerdi[1].

---

[1] Miras Kâmil, Sahih-i Buhârî Muhtasarı Tecrid-i Sarîh Tercemesi, XI, 273-274, İstanbul, 1947.

Onikinci Ders

UZATAN ELİF YERİNİ TUTAN VAV ve YA HARFLERİ

Kur'an-ı Kerîm yazısına has olmak üzere med harfi olan elif'in bazan vav (و) bazan da yâ (ى) şeklinde yazıldığı görülür. Bu vav ve yâ'lar aynen uzatan elif gibi bir önceki harfi "â" diye uzatırlar. Okuyucuya kolaylık olmak üzere, bu vav ve yâ'ların uzattığı harfler üzerine çoğu defa kısa dik birer çekme işareti (ـٰ) konur.

Alıştırmalar:

1	زَكٰوةٌ	نَجٰوةٌ	حَيٰوةً	مَنٰوةً	صَلٰوةٌ
2	فَنَادٰى	مُوسٰى	كَفٰى	زُلْفٰى	سُكَارٰى
3	سَعٰى	مُثْلٰى	وُثْقٰى	تَزَكّٰى	غَدٰوةٍ
4	تَوَلّٰى	طُوبٰى	اُخْرٰى	طَغٰى	عَسٰى
5	فَصَلّٰى	فَغَشّٰى	اَعْلٰى	عِيسٰى	يَنْهٰى

1	zekâtûn	necâtun	hayâten	menâten	ṣalâtun
2	fenâdâ	mûsâ	kefâ	zulfâ	sukârâ
3	se'â	muṣlâ	vuṣḳû	tezekkâ	ğadâtin
4	tevellâ	ṭûbâ	uḫrâ	ṭağâ	'asâ
5	feṣallâ	feğaşşâ	e'lâ	'isâ	yenhâ

Onüçüncü Ders

YAZIDA GÖRÜLMEYEN MED (Uzatma) HARFLERİ

Med harfleri her zaman yazıda açık olarak görülmez. Bazan da gizli olurlar. Şöyle ki:

1 – Kelimelerin sonlarında bulunan he (ه) lerden önceki harfler harekeli ise bu he'ler uzatılarak okunurlar.

a) He'den önceki harfin harekesi üstün veya ötre ise, he'den sonra uzatan bir "VAV" varmış gibi okunur: لَهُ = LEHÛ, رَبُّهُ = RABBUHÛ gibi.

b) He'den önceki harfin harekesi esre ise he'den sonra uzatan bir "YÂ" varmış gibi okunur: بِهِ = BİHÎ, هٰذِهِ = HÂZİHÎ gibi.

2 – Kur'ân-ı Kerîm'de bazı harfler, kendilerinden sonra elif bulunmadığı halde elif varmış gibi uzatılarak okunurlar. Okuyana kolaylık olsun diye bu eliflerin yerine geçmek üzere çoğu defa dik ve kısa bir uzatma işareti (ٰ) konur: هٰرُونَ = HÂRÛNE, وَلٰكِنْ = VELÂKİN, طٰهٰ = ṬÂ-HÂ gibi.

Alıştırmalar:

1	إِنَّهُ	مَالَهُ	أَخْلَدَهُ	جَمْعَهُ	أَكْرَمَهُ
2	كُلٌّ	وَمِزَاجُهُ	خِتَامُهُ	يُعَذِّبُهُ	يَتَخَبَّطُهُ
3	نَفْسِهِ	عَلٰى مَوْتِهِ	الٰـ	إِلٰهِ	ذٰلِكَ
1	ekramehû	cem'ahû	eḫledehû	mâlehû	innehû
2	yetebabbeṭuḫû	yu'azzibuhû	ḫitâmuhû	ve mizâcuhû	kulluhû
3	ẕâlike	ilâhi	ʃle	'alâmevtihî	nefsihî

1	بِعِلْمِهٖ	مِنْ بَعْدِهٖ	بِعِبَادِهٖ	بِظُلْمِهٖ	بِرِزْقِهٖ
2	شَطْرَهُ	اَمَانَتَهُ	يَتْلُونَهُ	بِتِلَاوَتِهٖ	وَكُتُبِهٖ
3	اٰمِنِينَ	اِسْمٰعِيلَ	اِسْحٰقَ	رَحْمٰنُ	لِاٰدَمَ
4	اَمَانَتَهُ	فَاَقْبَرَهُ	اَنْشَرَهُ	اَمَرَهُ	خَلْقَهُ
5	طَعَامِهٖ	وَصَاحِبَتِهٖ	اَهْلِهٖ	ظَهْرِهٖ	اَكْبَرْنَهُ
6	اَمْرُهُ	قَمِيصُهُ	رَاوَدْتُهُ	مِثْلُهُ	يَطْعَمُهُ
7	هُدًى	هٰهُنَا	ثَلٰثَةَ	اٰمَنُوا	وَاتَّقُوا
8	بِاَمْرِهٖ	اَبْصِرْ بِهٖ	بِرِزْقِهٖ	وَلَقِّهٖ	مِنْ ذَنْبِهٖ
9	بَيْنَهُ	عِظَامَهُ	تَأْخُذُونَهُ	يُطِيقُونَهُ	وَاَيَّدَهُ
10	اٰيَاتُ	اَتَيْنَا	فَاتَتْ	مَابُ	اٰخَرِينَ

1	birizḳıhî	biẓulmihî	bi'ibâdihi	minba'dihî	bi'ilmihi
2	ve kutubihî	bitilâvetihi	yetlûnehû	emânetehû	şaṭrahû
3	liâdeme	raḥmânu	işḥâḳa	İsmâ'île	âmininе
4	ḫalḳahû	emerahû	enşerahû	feeḳberahû	emâtehû
5	ekbernehû	ẓahrihî	ehlihî	ve sâhibetihi	ṭa'âmihi
6	yeṭ'amuhû	miṣluhû	râvettuhû	ḳamîṣuhû	âmuruhû
7	ve âtû	âmenû	ẕelâẕete	hâhunâ	hudâ
8	minẕenbihî	ve laḳḳıhî	birizkıhî	ebsırbihî	biemrihî
9	ve eyyedehû	yuṭîḳûnehû	te'buẕûnehû	ye'ḫuẕûnehû	beynehû
10	âḫarîne	meâbu	feâtet	âteynâ	âyâtu

OKUMA PARÇASI: 6

KUR'ÂN'IN BİR CİLT HALİNDE CEM'İ

Kur'ân-ı Kerîm, Peygamberimiz hayatta iken tamamen yazılmış, tasnif ve tertip edilmişti. Buna rağmen Kur'ân ancak Peygamber'in irtihalinden sonra bir cilt halinde toplanmıştır (Yemame) muharebesinde şehit düşen hâfızların çokluğu, yine Kur'ân'ı ezbere bilenlerin her muharebede şehit olmaları halinde Kur'ân-ı Kerîm'den bir kısmının kaybolmasına sebep olacağı düşünülmüş ve bu endişe Hz. Ömer'i huzursuz etmişti. Böyle bir tehlikeye karşı gelmek için Hz. Ömer, bütün Kur'ân'ın bir cilt halinde toplanılması düşüncesini Hz. Ebubekir'e açmıştı. Bunun üzerine Hz. Ebubekir, vahiy kâtibi Zeyd b. Sâbit'e bu işi havale etmiş, o da bütün Kur'ân'ı bir araya getirerek bir cilt halinde toplamıştı[1].

[1] Doğrul Ömer Rıza, Kur'ân Nedir, s. 62, Ankara, 1967

Ondördüncü Ders

ELİF LÂM (ال) TAKISININ OKUNUŞU

Kelimelerin evveline birleşen (اَلْ) takısının hemze ve lâmı'nın okunuş şekilleri:

a) اَلْ takısından önce harekeli bir harf bulunursa bu takının hemzesi okunmaz.

وَاَلْقَمَرُ = ve'l-ḳameru, وَ اَلْجِنُّ = ve'l-Cinnu gibi.

b) اَلْ den sonra (اَبْغِ حَجَّكَ وَ خَفْ عَقِيمَهُ) harflerinden biri bulunursa lâm cezmli olarak okunur ve bu harflere kamerî harfler denir.

اَلْبَابُ = el-bâbu, اَلْكِتَابُ = el-kitâbu gibi.

c) اَلْ den sonra diğer harflerden biri bulunursa[1] lâm okunmaz, bu harflere Şemsî harfler denir ve şeddeli olurlar.

اَلذِّكْرُ = eẕ-ẕikru, اَلسَّلَامُ = es-selâmu gibi.

---

[1] Bu harfler bilindiği üzere ت ، ث ، د ، ذ ، ر ، ز ، س ، ش ، ص ، ض ، ط ، ظ ، ل ، ن harfleridir.

ا	اَلْاٰخِرُ	وَالْاُمُوْرُ	خ	اَلْخَالِقُ	مِنَ الْخَوْفِ
ب	اَلْبَاطِنُ	بِالْبُخْلِ	ف	اَلْفَتْحُ	اَلْفَاسِقُ
غ	اَلْغَنِيُّ	فِي الْغَيِّ	ع	اَلْعَذَابُ	وَالْعُدْوَانِ
ح	اَلْحَمْدُ	اَلْحَكِيمُ	ق	اَلْقُرْآنُ	وَالْقُرٰى
ج	اَلْجَاهِلُ	وَالْجِنُّ	ى	اَلْيَوْمُ	فِي الْيَمِّ
ك	اَلْكَرِيمُ	اَلْكِذْبُ	م	اَلْمُؤْمِنُ	اَلْمَلِكُ
و	اَلْوَاحِدُ	وَالْوِتْرُ	ه	اَلْهُدٰى	بِالْهَزْلِ

1	el-âḫiru	ve'l-umûru	8	el-ḫâliḳu	mine'l-ḫavfi
2	el-bâṭinu	bi'l-buḫli	9	el-feṭḥu	el-fâsiḳu
3	el-ganiyyu	fi'l-gayyi	10	el-'aẕâbu	ve'l-'udvâni
5	el-ḥamdu	el-ḥakîmu	11	el-Ḳur'ân'u	ve'l-ḳurâ
4	el-câhilu	ve'l-cinnu	12	el-yevmu	fi'l-yemmi
6	el-kerimu	el-kiẕbu	13	el-mu'minu	el-meliku
7	el-vâḥidu	ve'l-vitru	14	el-hudâ	bi'l-hezli

ت	اَلتَّائِبُونَ	فِي التَّابُوتِ	ش	اَلشُّهَدَآءُ	وَالشَّمْسِ
ث	اَلثَّاقِبُ	اَلثِّقَالُ	ص	اَلصَّلٰوةُ	اَلصَّاحِبُ
د	اَلدُّعَآءُ	اَلدِّمَآءُ	ض	اَلضَّلَالَةُ	وَالضُّحٰى
ذ	اَلذَّهَبُ	اَلذُّنُوبُ	ط	اَلطَّيْرُ	اَلطَّلَاقُ
ر	اَلرَّحِيمُ	اَلرَّحْمَةُ	ظ	اَلظَّاهِرُ	اَلظِّلُّ
ز	اَلزَّكٰوةُ	فِي الزُّبُرِ	ل	وَاللَّيْلِ	اَللَّطِيفُ
س	اَلسَّبِيلُ	اَلسُّفَهَآءُ	ن	اَلنَّجْمُ	اَلنَّارُ

1	et-tâibûne	fit-tâbûti	8	eş-şuhedâu	ve'ş-şemsi
2	eş-şâḳibu	eş-şiḳâlu	9	eṣ-ṣalâtu	eṣ-ṣâḥibu
3	ed-du'âu	ed-dimâu	10	eḍ-ḍalâletu	ve'ḍ-ḍuḥâ
4	eẕ-ẕehebu	eẕ-ẕunûbu	11	eṭ-ṭayru	eṭ-ṭalâḳu
5	er-raḥimu	er-raḥmetu	12	eẓ-ẓâhiru	eẓ-ẓillu
6	ez-zekâtu	fiz-zuburi	13	ve'l-leyli	el-leṭîfu
7	es-sebîlu	es-sufehâu	14	en-necmu	en-nâru

1	فِي ٱلتَّوْرَاتِ	تَحْتَ ٱلثَّرَىٰ	اِلَى ٱلدَّاعِ
2	وَالْاَوْلَادِ	اَلْخَاسِرُونَ	هُمُ الْغَالِبُونَ
3	يَوْمَ الْقِيَامَةِ	اَلْوَارِثُونَ	عَنِ الْيَمِينِ
4	هُوَ الْهُدٰى	اَلْمُفْلِحُونَ	اَلْكَاذِبُونَ
5	اَلرَّاسِخُونَ	اَلْجَبَّارُ	اَلْوُحُوشُ
6	اَلْفَائِزُونَ	مِنَ الذَّهَبِ	اَلْغُرُورُ
7	وَالْعُدْوَانِ	اُولُوا الطَّوْلِ	اِلَى النُّورِ
8	مِنَ الظَّهِيرَةِ	اَصْحَابُ النَّارِ	اَلْحَشْرُ
9	وَالذَّاكِرَاتِ	هُمُ الْخَالِقُونَ	اَلْوَارِثُونَ
10	اَلْبَارِئُ	اَلزَّقُّومُ	اَلشَّفَاعَةُ

1	ile'd-dâ'i	taḥteş-şerâ	fit-tevrâti
2	humu'l-galibûne	el-ḫâsirûne	ve'l-evlâdi
3	'ani'l-yemîni	el-vâriṣûne	yevme'l-ḳıyâmeti
4	el-kâẕibûne	el-mufliḥûne	huve'l-hudâ
5	el-vuḥûşu	el-cebbâru	er-râsiḫûne
6	el-gurûru	mine'l-lehebi	el-fâizûne
7	ile'n-nûri	uluṭ-ṭavli	ve'l-'udvâni
8	el-ḥaşru	eṣḥâbun-nâri	mineẕ-ẓahîreti
9	el-vâriṣûne	humu'l-ḫâliḳûne	veẕ-ẕâkirâti
10	eş-şefâ'atu	ez-zeḳḳûmu	el-bâriu

UMA PARÇASI: 7

ALLAH'I GÖSTER DE İNANAYIM

mam-ı Âzam Ebu Hanife'nin çocukluk yıllarında idi. Allah diye bir yaratıcının olmadığını, her şeyi tabiatın yarattığını iddia eden ve her gittiği yerde bilginlerle görüşerek tartışmalar yapan bir dinsiz, dönе dolaşa Kûfe şehrine gelir.

Sapık fikirlerini anlatmaya başlayan bu dinsizin, Kûfe bilginleriyle görüşüp münazara yapma isteğine gülen Müslümanlar: "Bizim küçük bir bilginimiz var, eğer onunla karşılaşıp yenersen, büyük bilginlerimiz seninle görüşebilir" diye cevap verirler. Sonunda görüşme yerini ve saatini kararlaştırarak dağılırlar.

Kûfeliler salonu tıklım tıklım doldurmuşlardı. Aradan yarım saat geçtiği halde, küçük bilgin halâ gelmemişti. Saatler ilerledikçe dinsiz bilgin gururlanıyor ve "Benden korktu tabii" diyerek gülüyordu.

Tam bu sırada küçük bilgin Ebu Hanife'nin içeri girdiği görüldü.

Dinsiz bilgin:

— Niçin geç kaldın küçük? Yoksa çok mu korktun? diye sordu.

O da:

— Hayır, korkmadım. Evimiz nehrin öte yakasında. Bu tarafa geçmek istediğimde köprünün yıkılmış olduğunu gördüm. Geçemiyeceğini anlayınca, oradaki ağaçlara, hemen bir

sandal olup beni geçirmelerini emrettim. Onlar da sandal olup beni geçirdiler; bu yüzden geç kaldım, özür dilerim, dedi.

Bu cavap karşısında kahkahalarla gülmeye başlayan dinsiz bilgin:

— Hey akılsız çocuk! Hiç bir ağaç kendi kendine sandal olur mu? deyince, birdenbire ciddileşen Ebu Hanife:

— Asıl aklı olmayan sensin! Bir sandalın bile kendi kendine yapıldığını kabul etmiyorsun da, şu uçsuz bucaksız âlemin kendi kendine var olduğunu nasıl iddia ediyorsun?

Bu güzel buluş karşısında şaşırıp kalan tabiatçı bilgin:

— Beni gafil avladın küçük! Pekâlâ, şu varlığını iddia ettiğin Allah'ı göster de biz de inanalım, dedi.

Ebu Hanife eline bir bardak süt alarak dinsiz bilgine sordu:

— Yağ ve peynir neden yapılır?

— Tabii sütten yapılır.

— Öyleyse, şu bardaktaki sütün içinde bulunan yağ ve peynirleri göster bakalım!

Dinsiz bilgin iyice şaşırmıştı.

— Elbette bu sütün içinde yağ ve peynir vardır, fakat görünmez, dedi.

Dinsizi en zayıf yerinden yakalayan Ebu Hanife yerinden doğrularak:

— Şu sütün içinde yağ ve peynir olduğunu kabul ettiğin halde onları gösteremiyorsun da, yüce Allah'ı "İşte Allah" diye göstermek mümkün olabilir mi? Sütün her zerresinde yağ nasıl bulunuyorsa, Allah da bu âlemde öylece vardır, fakat gösterilemez diye haykırdı.

Bu inandırıcı cevaplara rağmen hâlâ Allah'ın varlığına inanmayan adam:

— Son soruma da cevap verirsen, üstünlüğünü kabul edeceğim. Madem ki "Allah vardır" diyorsun, şu anda ne yapmaktadır? diye sordu. Bir an düşünen küçük bilgin:

— Bulunduğun kürsüden aşağı in, sorunun cevabını orada vereceğim, diyerek dinsizin indiği kürsüye çıktı ve:

— Şu anda Allah, senin gibi bir dinsizi bu kürsüden aşağıya indirerek, benim gibi küçük bir kulunu çıkardı! deyince, dinsiz bilginin konuşacak dermanı kalmamıştı. Binlerce insanın karşısında "Kelime-i şahâdet" getirerek Müslüman oldu[1].

---

[1] Kandemir M. Yaşar ve Eraydın Selçuk, Din Bilgisi II, 47-48, İstanbul, 1970.

Onbeşinci Ders

HURUF-İ MUKATTA'A

Elifbâ harflerinin 29 sayısına eşit olarak 29 sûrenin başında bulunan aşağıdaki harflere huruf-i mukatta'a veya sâdece mukattaât denilir. Bu harfler hakkında müfessirler "dahil olduğu sûrenin adıdır, yemindir veya Cenab-ı Hak'la Sevgili Peygamberi arasında birer şifredir" gibi çeşitli açıklamalarda bulunmuşlardır. Bu harflerin yazılış ve okunuşları aşağıda gösterilmiştir:

طٰهٰ	الٓرٰ	الٓمٓ
طٰسٓمٓ	طٰسٓ	الٓمٓصٓ
يٰسٓ	صٓ	الٓرٰ
حٰمٓ	قٓ	كٓهٰيٰعٓصٓ
نٓ	حٰمٓعٓسٓقٓ	

Ṭâ, hâ	Elif, lâaaam, râ	Elif, lâaaam, mîiiim
Ṭâ, siiiin	Ṭâ, Siiiin, Miiiim	Elif, lâaaam, mîiiiim, Ṣâaaad
Ṣâaaad	Yâ, Siiiin	Elif, lâaaam, mîiiim, râ
Ḳâaaaf	Ḥâ, mîiiim	Kâaaaf, hâ, yâ, 'ayyyyn, Ṣâaaad
Nûuuun		Ḥâ, mîiiim,'ayyyyn, siiiin, Ḳâaaaf

Onaltıncı Ders

EZAN VE İKÂMET[1]

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

اَشْهَدُ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اَشْهَدُ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ

حَيَّ عَلَى الصَّلٰوةِ حَيَّ عَلَى الصَّلٰوةِ

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ[2] قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

---

[1] Ezan ve ikamet cümlelerinin sonu sûkunla okunur. Meselâ, "Allâhû ekberu" denmez, "Allâhû ekber" şeklinde okunur.

[2] Bu cümle ezanda olmayıp, sadece ikâmette okunur.

Onyedinci Ders

NAMAZ DUÂLARI

I – SUBḤÂNEKE

(Bu duâ namazda, başlama tekbirinden sonra okunur.)

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالٰى
جَدُّكَ (وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ) وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ ۞

ANLAMI:

Allahım! Sen eksik sıfatlardan pâk ve uzaksın, Seni daima böyle anar ve överim; Senin adın mübarektir. Azamet ve Celâlin yüksekdir. - Seni övmek yücedir[1] - ve Senden başka tanrı yoktur.

II – ET-TEHİYYÂTU

(Bu duâlar namazda, oturulduğu zaman okunur.)

اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا
وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ ۞ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ۞

[1] Bu kısım, yalnız cenaze namazında okunur.

ANLAMI:

Dil ile, beden ve mal ile olan ibadetlerin hepsi, yalnız Allah'adır. Ey mertebesi yüce olan Nebi Muhammed! Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketleri sana olsun! Selâm ve selâmetlik bizim üzerimize ve Allah'ın iyi kullarına olsun! Şahâdet ederim ki; Allah'tan başka hiç bir tanrı yoktur; yine şehâdet ederim ki, Muhammed O'nun kulu ve elçisidir.

III – ALLÂHUMME ŞALLİ

(Bu ve bundan sonraki duâ, namazda selâmı verilecek oturmalarda, ayrıca ikindinin sünneti ile yatsının ilk sünnetinin her iki oturuşlarında okunurlar)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى
اِبْرٰاهِيمَ وَعَلٰٓى اٰلِ اِبْرٰاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۝

ANLAMI:

Allah'ım! İbrahim'e ve yakınlarına rahmet ettiğin gibi Muhammed'e O'nun evlât ve yakınlarına da rahmet et; muhakkak ki Sen övülmeye lâyık ve yüce şan sahibisin.

IV – ALLÂHUMME BÂRİK

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى
اِبْرٰاهِيمَ وَعَلٰٓى اٰلِ اِبْرٰاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۝

ANLAMI:

Allahım! Muhammed'i ve yakınlarını, İbrahim'i ve yakınlarını mübârek kıldığın gibi, mübârek kıl; şüphe yok ki, övülmüş yalnız Sensin, gerçekten şan ve şeref sahibi de sensin!

V - KUNÛT DUÂLARI

(Vitir namazının üçüncü rek'âtında fatiha ve sûre okunduktan sonra eller kaldırılarak tekbir alınır, eller tekrar bağlandıktan sonra bu duâlar okunur.)

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِيْنُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَهْدِيْكَ
وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتُوْبُ اِلَيْكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَنُثْنِيْ
عَلَيْكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ نَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ
وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ ۞

اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّيْ وَنَسْجُدُ وَاِلَيْكَ نَسْعٰى
وَنَحْفِدُ نَرْجُوْ رَحْمَتَكَ وَنَخْشٰى عَذَابَكَ
اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُفَّارِ مُلْحِقٌ

ANLAMLARI:

Allahım! Biz Senden yardım isteriz, günahlarımızı örtmeni, doğru yola iletmeni dileriz. Allahım! Sana îmân ederiz, tevbe edip Sana döneriz, işlerimizde Sana dayanır ve Sana güveniriz. Seni överiz, bütün hayırlar Sendedir. Verdiğin bunca nimetlerden dolayı, Sana şükrederiz ve nankörlük etmeyiz. Sana karşı nankörlük eden günahkârı bir yana iter ve ondan ayrılırız. (Onunla olan ilgimizi keseriz.)

Allahım! Biz ancak Sana ibâdet ve kulluk ederiz. Ancak Senin için namaz kılıp niyaz ederiz, yanlız Sana secde eder. yanlız Sana koşarız. İbâdetini sevinçle yaparız, rahmetinin çok olmasını ve devamını dileriz, azâbından korkarız. Şüphe yok ki, azâbın kâfirlere ulaşır.

OKUMA PARÇASI: 8

YOK Kİ GÖRESİNİZ

Kendini bilgin sanan insanlardan biri, Allah'ın varlığını kabul etmiyordu. Yolu bir köye düştü, köylülerle konuşup, sohbet ettikten sonra, aralarında şöyle bir konuşma geçti:

— Arkadaşlar! Şu dağı görüyor musunuz?

— Evet görüyoruz.

— Tabii göreceksiniz, işte karşınızda duruyor. Peki, şu ırmağı görüyor musunuz?

— Evet, onu da görüyoruz.

— Elbette göreceksiniz, yanıbaşınızda akıp gidiyor.

Dinsiz bilgin, sonunda şu müthiş soruyu soruverdi:

— Peki, Allah'ı da görüyor musunuz?

Şaşkınlıklar içinde kalmış olan îmânlı köylüler:

— Hayır, görmüyoruz, diye cevap verdiler.

Son derece gururlanan dinsiz adam:

— Tabii ya, yok ki göresiniz, diye cevap verdi.

Köylüler, şaşkın şaşkın birbirlerine bakarken, bir Müslüman bilgini olan köy imamı ilerliyerek:

— Bey! Birkaç dakika konuşmama izin verir misiniz? dedi. Son derece sevinçli olan adam:

— Peki buyurun, konuşun, diye karşılıkta bulundu. Köy imamı, köylülere dönerek:

— Kardeşler: Bu beyi görüyor musunuz? diye sordu. Hep birden:

— Evet görüyoruz, diye cevap verdiler. Köy imamı tekrar:

— Tabii göreceksiniz, çünkü karşınızda duruyor. Peki, bu beyin şapkasını, ayakkabısını da görüyor musunuz?

— Evet görüyoruz.

— Tabii göreceksiniz. İşte biri başında, biri de ayağında duruyor.

— Pekâlâ, bu beyin aklını da görüyor musunuz? deyince, şaşıran köylüler yine hep birden:

— Hayır görmüyoruz, diye cevap verdiler. Zeki din bilgini gülümseyerek:

— Tabii ya, yok ki göresiniz, der demez, bu mantık oyunu ve köylülerin gülüşmeleri karşısında tutunamayan dinsiz, hemen köyden uzaklaştı[1].

---

[1] Kandemir M. Yaşar ve Eraydın Selçuk, Din Bilgisi I, 50-51, İstanbul, 1971.

VI - NAMAZDA OKUNAN DİĞER KISA DUÂLAR

Rukûda üç veya beş defa okunur[1]

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

Rukûdan doğrulurken okunur[2]

سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

Rukûdan doğrulunca okunur[3]

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ

Secdede üç veya beş defa okunur[4]

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَىٰ

Namaz bitince sağa ve sola selâm verilirken okunur[5]

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ

Selâm verdikten sonra okunur[6]

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ
وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

ANLAMLARI:

[1] Ey Büyük Rabbim, Seni bütün noksanlıklardan tenzih ederim.

[2] Allah kendisine hamdedenleri işitir.

[3] Ey Rabbimiz, her çeşit hamd ancak Sanadır.

[4] Ey Yüce Rabbim, Seni bütün noksanlıklardan tenzih ederim.

[5] Allahın selâm ve rahmeti üzerinize olsun.

[6] Ey Allahım, Sen bütün noksanlıklardan berisin, her çeşit güven ve esenlik Sendendir. Ey azamet ve kerem sahibi Allahım, Senin şanın yücedir.

VII – CENÂZE DUÂSI[1]

Cenaze namazında; birinci tekbirden sonra subhâneke, ikinci tekbirden sonra "allâhumme salli" ve "allâhumme bârik" okunur. Üçüncü tekbiri müteakip de eğer cenaze erkek ise aşağıdaki duâ okunur.

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا
وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا وَذَكَرِنَا وَاُنْثَانَا ۞ اَللّٰهُمَّ
مَنْ اَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَاَحْيِهِ عَلَى الْاِسْلَامِ ۞ وَمَنْ
تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْاِيمَانِ ۞ وَخُصَّ هٰذَا
الْمَيِّتَ بِالرَّوْحِ وَالرَّاحَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ
وَالرِّضْوَانِ ۞ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي
اِحْسَانِهِ ۞ وَاِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ
وَلَقِّهِ الْاَمْنَ وَالْبُشْرٰى وَالْكَرَامَةَ وَالزُّلْفٰى

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ۞

---

[1] Bu duânın anlamı, "Tecrid-i Sarih Tercemesi"nden (IV. 629 631, İstanbul, 1939) aynen alınmıştır.

ANLAMI:

"Yâ Rab! Dirimizi ve ölümüzü, burada hazır olanları ve olmayanları, küçüğümüzü ve büyüğümüzü, erkeğimizi ve kadınımızı mağfiret eyle. Yâ Rabbî! Sulbümüzden hayat bahşederek vücud vereceğin yeni nesilleri İslâm dini üzere yarat. Bizden olanlardan eceli gelip öldüreceklerini de, îman üzere öldür. Rabbim! Bu meyyite lütf ü kereminden safâ içinde ebedî rahat, sonsuz rahmet, günahlardan mağfiret, Cennet ve nimetleri içinde bir hayat bahşeyle. Allahım! Bu ölü, yoksullara ihsan ve Sana îman etti ise, şimdi de Sen ona ziyâdesiyle ihsan eyle. Eğer bu ölü günahkâr ise ondan vazgeç, günahlarını affeyle. Yâ Erhame'r-Rahimîn! Bu ölüyü korktuğundan emin kıl, lütfun ile müjdele. Onu ahiret şerefine ve âlî mertebeye kavuştur."

Eğer namazı kılınan cenâze kadın ise, yukarıki duânın ilk kısmı aynen okunup (وَخُصَّ) dan i'tibaren alt tarafı şöyle okunur:

... وَخُصَّ هٰذِهِ الْمَيِّتَةَ بِالرَّوْحِ وَالرَّاحَةِ وَالرَّحْمَةِ
وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ ۞ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً
فَزِدْ فِيْ اِحْسَانِهَا ۞ وَاِنْ كَانَتْ مُسِيْئَةً فَتَجَاوَزْ
عَنْهَا ۞ وَلَقِّهَا الْاَمْنَ وَالْبُشْرٰى وَالْكَرَامَةَ وَالزُّلْفٰى
بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ۞ [1]

[1] Anlamı, erkek cenazede okunan kısmın aynıdır.

Eğer namazı kılınan cenaze oğlan çocuğu ise, duânın ilk kısmı yine aynen okunup (وَ خُصَّ) dan alt tarafında şu duâ okunur :

... اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا ۞ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا
اَجْرًا وَ ذُخْرًا ۞ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا وَ مُشَفَّعًا

ANLAMI:

"... Yâ Rab! Bu oğlancığı bizden önce Cennet'e ulaştır. Ya Rab! Bu oğlancığı bizim için ecrü sevap ve âhiret azığı kıl. Yâ Rab! Bu oğlancığı bizim için şefâatcı kıl ve şefâatını kabul buyur."

Eğer namazı kılınan kız çocuğu ise, duânın birinci kısmı aynen okunup (وَ خُصَّ) dan alt tarafının yerinde şu duâ okunur :

... اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا لَنَا فَرَطًا ۞ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا لَنَا
اَجْرًا وَ ذُخْرًا ۞ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا لَنَا شَافِعَةً وَ مُشَفَّعَةً [1]

[1] Anlamı, oğlan çocuğu cenazesinde okunan kısmın aynıdır.

OKUMA PARÇASI: 9

VEDA HUTBESİ

(Bu hutbe, M.S. 632 yılında Hz. Peygamber – sallâllahu aleyhi ve sellem – Efendimiz tarafından yüz bin'i aşkın Müslümana irad edilmiştir. Hz. Peygamber Allah'a hamd ve senâdan sonra şöyle buyurdular:)

EY İNSANLAR!

Sözümü iyi dinleyiniz. Bilmiyorum, belki bu seneden sonra sizinle burada ebedî olarak bir daha birleşemiyeceğim. İNSANLAR! Bu günleriniz nasıl mukaddes bir gün ise, bu aylarınız nasıl mukaddes bir ay ise, bu şehriniz (Mekke) nasıl mübarek bir şehir ise, canlarınız, mallarınız, da öyle mukaddestir, her türlü tecavüzden korunmuştur.

ASHÂBIM!

Yarın Rabbinize kavuşacaksınız ve bu günkü her hal ve hareketinizden muhakkak sorulacaksınız. Sakın benden sonra eski sapıklıklara dönüp de birbirinizin boynunu vurmayınız! Bu vasiyetimi burada bulunanlar, bulunmayanlara bildirsin! Olabilir ki bildirilen kimse, burada bulunup da işitenden daha iyi anlıyarak muhafaza etmiş olur.

ASHÂBIM! Kimin yanında bir emanet varsa onu sahibine versin! Faizin her çeşidi kaldırılmıştır, ayağımın altındadır. Lâkin borcunuzun aslını vermek gerektir. Ne zulmediniz, ne de zulme uğrayınız. Allah'ın emriyle faizcilik artık yasaktır. Cahiliyetten kalma bu çirkin âdetin her türlüsü

ayağımın altındadır. İlk kaldırdığım faiz de Abdulmuttalib'in oğlu (amcam) Abbâs'ın faizidir.

Ashâbım! Cahiliyet devrinde güdülen kan dâvaları da tamamen kaldırılmıştır. Kaldırdığım ilk kan dâvası Abdulmuttalib'in torunu (amcazâdem) Rebia'nın kan dâvasıdır.

İnsanlar!

Bugün şeytan sizin şu topraklarınızda yeniden tesir ve hâkimiyetini kurmak gücünü ebedî surette kaybetmiştir. Fakat siz; bu kaldırdığım şeyler dışında, küçük gördüğünüz işlerde ona uyarsanız bu da onu memnun edecektir. Dininizi korumak için bunlardan da sakınınız!

İnsanlar! Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'dan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları, Allah emaneti olarak aldınız; onların namuslarını ve iffetlerini Allah adına söz vererek helâl edindiniz. Sizin kadınlar üzerinde hakkınız, onların da sizin üzerinizde hakları vardır. Sizin kadınlar üzerindeki hakkınız, onların, aile yuvasını, hoşlanmadığınız hiç bir kimseye çiğnetmemeleridir. Eğer râzi olmadığınız herhangi bir kimseyi aile yuvanıza alırlarsa, onları hafifçe döğüp sakındırabilirsiniz. Kadınların da sizin üzerinizdeki hakları, memleket göreneğine göre, her türlü yiyim ve giyimlerini temin etmenizdir.

Mü'minler!

Size bir emanet bırakıyorum ki ona sıkı sarıldıkça yolunuzu hiç şaşırmazsınız. O emanet Allah Kitabı Kur'ân'dır. Mü'minler! Sözümü iyi dinleyiniz ve iyi belleyiniz! Müslüman müslümanın kardeşidir, böylece bütün müslümanlar kardeştir. Din kardeşinize ait olan herhangi bir hakka tecavüz

başkasına helâl değildir. Meğer ki gönül hoşluğu ile kendisi vermiş olsun...

İnsanlar!

Rabbiniz birdir. Babanız da birdir; hepiniz Âdem'in çocuklarısınız, Âdem ise topraktandır. Allah yanında en kıymetli olanınız, Ona en çok saygı göstereninizdir. Arabın arap olmayana –Allah saygısı ölçüsünden başka– bir üstünlüğü yoktur.

Onsekizinci Ders

NAMAZ SÛRELERİ

I – EL-FÂTİḤA SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝
صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

ANLAMI:

1- Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

2,4- Hamd olsun - âlemlerin Rabbi, Rahman, Rahîm, Din gününün sâhibi - Allah'a.

5- Yanlız Sana kulluk ederiz, yanlız Senden yardım dileriz.

6,7- Bizi dosdoğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet; gadaba uğrayanların ve sapıkların yoluna değil.

II – EL-FÎL SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ ۝ اَلَمْ يَجْعَلْ
كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝ وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيلَ ۝
تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَاكُولٍ ۝

ANLAMI:

1- Görmedin mi, neler etti Rabbin, fil sahiplerine?

2- Kurdukları tuzağı altüst etmedi mi?

3- Onların üzerine sürü sürü kuşlar saldı.

4- Ki bunlar, onlara (dolu gibi) sert, katı taşlar atıyorlardı.

5- Derken Allah onları yenik ekin yaprağı gibi yapıverdi.

III – KUREYŞ SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ۝ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۝ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ
وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

ANLAMI:

1,2- Kureyş; güven ve selâmetleri, kış ve yaz seferlerinde esenliğe ve garantiye kavuşturulmaları sebebiyle,

3- Artık bu evin (Kâ'be'nin) Rabbine kulluk etsinler.

4- O Rab ki, onları açlıktan kurtarıp doyurmuş, her tehlikeye karşı onlara güven vermiştir.

IV – EL-MÂ'ÛN SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۝ فَذٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ۝
وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ۝
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝
وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝

ANLAMI:

1- Dini yalan sayanı gördün mü?
2- İşte odur, yetimi iten, kakan.
3- Ve odur yoksulu doyurmak için önayak olmayan.
4- Vay haline o namaz kılanların ki,
5- Onlar namazlarının değerine aldırış etmezler.
6- Gösteriş yaparlar.
7- Zekâtı da menederler.

V – EL-KEVŞER SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝ إِنَّ
شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝

ANLAMI:

1- Yâ Muhammed, biz Sana Kevseri verdik,

2- O halde Rabbin için namaz kıl, kurban kes.

3- Sana buğz eden yok mu, işte asıl zürriyetsiz olanın ta kendisidir o.

VI – EL-KÂFİRÛN SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا أَنْتُمْ
عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ
مَا أَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

ANLAMI:

1- (Habibim şöyle) de : Ey kâfirler!

2- Ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam.

3- Benim tapdığıma da siz kulluk edecek değilsiniz

4- Ben zaten sizin taptıklarınıza (hiçbir zaman) tapmış değilim.

5- Siz de benim kulluk etmekte olduğuma (hiçbir vakit) kulluk edecek değilsiniz.

6- Sizin dîniniz size, benim dînim bana.

VII – EN-NAŞR SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ
اللّٰهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

ANLAMI:

1- Vaktaki Allah'ın yardımı erişir ve zafer kazanılır;

2- Ve sen de insanların küme küme Allah'ın dînine girdiklerini görürsün.

3- Artık Rabbini överek şanını yücelt. O'nun yarlığamasını iste. Şüphesiz ki O, tevbeleri çok kabul eder.

VIII – EBÛ LEHEB SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلَىٰ
نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝

ANLAMI:

1- Ebû Leheb'in iki eli kurusun. Kendi de kurusun.

2- Ona ne malı, ne kazandığı faide vermedi.

3- Alevli bir ateşe yaslanacak O.

4,5- Boynunda burma liflerinden örülmüş bir iple dolaşan karısı da, alevin yakıtı olan odunların taşıyıcısıdır.

IX – EL-İḤLÂṢ SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ ۝ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

ANLAMI:

1- De ki : O Allah birdir.

2- Bütün varlıkların muhtac olup baş vurduğu Allah'dır O.

3- Doğurmamıştır, doğurulmamıştır.

4- Onun hiçbir dengi (ve benzeri de) yoktur.

X – EL-FELAḲ SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

ANLAMI:

1- De ki : Sığınırım ben, tanyerini ağartan Allah'a;

2- Yarattığı şeylerin şerrinden,

3- Ve ortalığı basan karanlığın şerrinden,

4- Ve düğümlere üfleyen nefeslerin şerrinden,

5- Ve hased eden hasedcilerin şerrinden.

XI – EN-NÂS SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلٰهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ
الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

ANLAMI:

1- De ki : Sığınırım, bütün insanların Rabbine,

2- Bütün insanların hükümdarına,

3- Bütün insanların ilâhına,

4- O sinsi vesvesecinin şerrinden,

5- Ki o, vesveseler verir, insanların içine;

6- Gerek cinden, gerek insden.

XII – ÂYETU'L-KURSÎ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي
يَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلَّا بِمَا شَآءَ
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۞

ANLAMI:

Allah O, Ondan başka hiçbir tapacak yok. Daima yaşayan, daima durup tutan O. Ne uyuklar, ne uyur. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Onun. Onun izni olmadan, nezdinde şefaatte bulunmak kimin haddi? Kullarının önünde, ardında ne var, hepsini bilir; kulları ise, dilediği kadarından başka Onun ilminden bir şey kavrayamazlar. Kudret ve azameti, gökleri ve yeri kucaklamıştır. Gökleri ve yeri görüp gözetmek, Ona asla ağırlık vermez. O, yüce ve büyüktür [1].

[1] el-Bakara sûresi, âyet: 255.

Fiyatı : 500 Kuruş